Python ćwiczenia – programowanie obiektowe

Zróbmy sobie proste ćwiczenie myślowe...

- Czasami klasy bazowe, po których dziedziczymy, informują jedynie
 jakie metody muszą być zaimplementowane w klasach pochodnych
 ale nie dostarczają konkretnej implementacji.
- Takie klasy nazywamy abstrakcyjnymi. Dokładnie każda klasa, która posiada co najmniej jedną abstrakcyjną metodę (taką, która posiada jedynie sygnaturę ale nie dostarcza jej implementacji) jest nazywana abstrakcyjną.
- Nie można stworzyć bezpośrednio obiektu klasy, która jest abstrakcyjna, najpierw trzeba dostarczyć konkretną klasę, dziedziczącą po abstrakcyjnej, która implementuje wszystkie abstrakcyjne metody.
- Np. możemy stworzyć abstrakcyjną klasę reprezentującą instrument muzyczny. Wiemy, że każdy instrument potrafi jakoś grać i to jest nasza abstrakcyjna metoda.
- Każdy konkretny instrument będzie dostarczał implementacji abstrakcyjnej metody play.

```
import abc

def play(self):
    pass

import abc

additional import abc

def play(self):
    pass

import abc

additional import abc
```


- Do stworzenia abstrakcyjnej klasy jest nam potrzebny standardowy moduł abc (Abstract Base Classes).
- Klasa abstrakcyjna powinna dziedziczyć po abc.ABC aby zaznaczyć fakt, że jest abstrakcyjna.
- Ponadto powinna posiadać co najmniej jedną metodę udekorowaną dekoratorem @abc.abstractclass. W naszym przypadku jest to metoda play. Jak widać, nie dostarczamy żadnej implementacji tej metody, od razu piszemy pass.
- Chcemy stworzyć konkretną klasę Guitar dlatego w deklaracji, klasy zaznaczamy, że dziedziczymy z MusicalInstrument. Jednak nasza definicja nie jest poprawna, co sygnalizuje nam PyCharm podkreślając nazwę naszej klasy.
- Problem polega na tym, że nie dostarczyliśmy w klasie
 Guitar konkretnej implementacji metody play.

```
import abc

class MusicalInstrument(abc.ABC):

def play(self):
    pass
```

```
11 class Guitar(MusicalInstrument):
12 pass
```

Klasy i metody abstrakcyjne – definicja metody abstrakcyjnej


```
from abc import ABC, abstractmethod
class MusicalInstrument(ABC):
    @abstractmethod
    def play(self):
        pass
                lub
from abc import ABC, abstractmethod
class MusicalInstrument(ABC):
    @abstractmethod
    def play(self):
```

\$

- Teraz nasza konkretna klasa jest zdefiniowana poprawnie - gitara mówi nam konkretnie jakie dźwięki z siebie wydaje.
- Ponadto PyCharm na marginesie prezentuje nam przyciski, dzięki którym możemy się wygodnie przełączać pomiędzy abstrakcyjną deklaracją metody a jej konkretnymi implementacjami w klasach pochodnych nawet jeśli klasy są w oddzielnych plikach.

```
import abc

import abc

def play(self):
    pass

class Guitar(MusicalInstrument):
    def play(self):
    return "Brzdęk, brzdęk"
```

```
paste
mport abc
class MusicalInstrument(abc.ABC)
    @abc.abstractmethod
   def plav(self)
       pass
class Guitar(MusicalInstrument)
## -- End pasted text --
   [2]: some instrument = MusicalInstrument()
                                      Traceback (most recent call last)
 ipvthon-input-2-a5b6411af71c> in <module>
 ypeError: Can't instantiate abstract class MusicalInstrument with abstract methods play
 [3]: my_gibson = Guitar()
       my_gibson.play()
       'Brzdek, brzdek'
```

 Na przykładzie jasno widać, że nie da się stworzyć obiektu klasy abstrakcyjnej.

- Możemy stworzyć więcej klas instrumentów i zestawić je w orkiestre!
- Możemy ponadto stworzyć funkcję, która dyryguje instrumentami.
- Najlepsze jest to, że funkcja wcale nie musi wiedzieć, jakimi konkretnie instrumentami dyryguje. Wszystko co jest wystarczy to wiedza, że każdy instrument, aby mógł nazywać się instrumentem, musi dostarczać metodę play, więc można ją wykonać i wtedy instrument zagra w sposób specyficzny dla swojego rodzaju.
- Ta możliwość jednolitego traktowania obiektów różnych klas o wspólnej bazie jest nazywana polimorfizmem, który oprócz dziedziczenia i abstrakcji jest kolejną ważną koncepcją programowania obiektowego.

```
class Guitar(MusicalInstrument):
    def plav(self):
        return "Brzdek, brzdek"
class Flute(MusicalInstrument):
    def play(self):
        return "Fiu, fiu!"
class Violin(MusicalInstrument):
    def play(self):
        return "Skrzyp, skrzyp!!"
def conductor(instruments:
              typing.Sequence[MusicalInstrument]
               → None:
    for instrument in instruments:
        print(instrument.play())
```


- Możemy stworzyć więcej klas instrumentów i zestawić je w orkiestrę!
- Możemy ponadto stworzyć funkcję, która dyryguje instrumentami.
- Najlepsze jest to, że funkcja wcale nie musi wiedzieć, jakimi konkretnie instrumentami dyryguje.
 Wszystko co jest wystarczy to wiedza, że każdy instrument, aby mógł nazywać się instrumentem, musi dostarczać metodę play, więc można ją wykonać i wtedy instrument zagra w sposób specyficzny dla swojego rodzaju.
- Ta możliwość jednolitego traktowania obiektów różnych klas o wspólnej bazie jest nazywana
 polimorfizmem, który oprócz dziedziczenia i abstrakcji jest kolejną ważną koncepcją programowania
 obiektowego.

```
In [2]: orchestra = [Guitar(), Violin(), Flute()]
In [3]: conductor(orchestra)
Brzdęk, brzdęk
Skrzyp, skrzyp!!
Fiu, fiu!
```

Python ćwiczenia

Napisz program symulujący zoo.

Kod powinien się składać z klasy Zoo (na podstawie orkiestry z przykładu), posiadającej listę zwierząt typu Animal (napisz do trzech klas reprezentujących trzy dowolnie wybrane zwierzęta powinny one dziedziczyć po klasie Animal). Zaimplementuj w klasach metody odpowiedzialne za poruszanie się, dawanie głosu i odżywianie zwierząt.

Kod reprezentujący zachowywanie się zwierząt (przykładowy):

- >> burek = Dog()
- >> burek.make_noise()
- "Hau hau!"
- >> nemo = Fish()
- >> nemo.make_noise()
- "Bul bul bul"

Wykorzystaj inwencję twórczą 😌

ITERATORY I GENERATORY

- Iteratory są obiektami, które można używać w pętli.
- Iterator powinien dostarczać dwóch specjalnych metod: __iter__ oraz __next__.
- Metoda next ma zwracać wartość kolejnego obiegu pętli lub wyrzucać specjalny wyjątek Stoplteration, aby zakończyć działanie pętli.
- Metoda __iter__ w iteratorze zawsze powinna zwracać jego samego, czyli self.
- Przykładem może być klasa implementująca ciąg liczb Fibonacciego o długości N lub klasa implementująca ciąg potęg dwójki.

```
class PowTwo:
   def init (self, max = 0):
       self.max = max
        self.n = 0
   def iter (self):
       return self
   def next (self):
       if self.n <= self.max:</pre>
            result = 2 ** self.n
            self.n += 1
            return result
       else:
            raise StopIteration
```

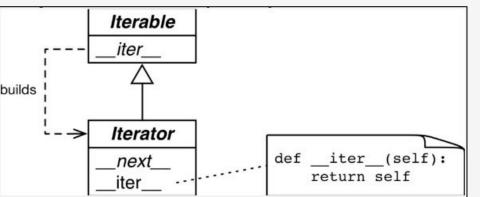

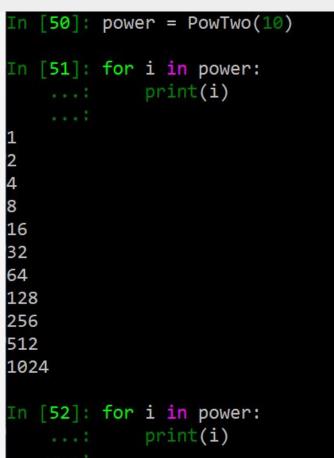
- Iteratory są obiektami, które można używać w pętli.
- Iterator powinien dostarczać dwóch specjalnych metod: __iter__ oraz __next__.
- Metoda next ma zwracać wartość kolejnego obiegu pętli lub wyrzucać specjalny wyjątek Stoplteration, aby zakończyć działanie pętli.
- Metoda __iter__ w iteratorze zawsze powinna zwracać jego samego, czyli self.
- Przykładem może być klasa implementująca ciąg liczb Fibonacciego o długości N.

```
[43]: for i in PowTwo(10):
              print(i)
16
32
64
128
256
512
1024
```

5

- Pojawia się jednak pewien problem po iteratorze można przejść tylko raz zużyty iterator wyrzuca ciągle Stoplteration i nie da się go ponownie wykorzystać.
- Rozwiązaniem jest podzielenie funkcjonalności pomiędzy Iterable-obiekt, po którym można iterować. Obiekt ten dostarcza metodę __iter__, która za każdym razem zwraca jednorazowy iterator ale dzięki temu można po niej iterować


```
In [59]: power = PowTwo(5)
class PowTwo:
   def init (self, max):
       self.max = max
                                                   In [60]: for i in power:
                                                      ...: print(i)
   def iter (self):
       return PowTwoIterator(self.max)
class PowTwoIterator:
   def init (self, max):
                                                   16
       self.max = max
       self.n = 0
                                                   32
   def iter (self):
                                                   In [61]: for i in power:
       return self
                                                       ...: print(i)
   def next (self):
       if self.n <= self.max:</pre>
           result = 2 ** self.n
          self.n += 1
           return result
                                                   16
       else:
           raise StopIteration
                                                   32
```


Napisz klasę mającą właściwości iteratora z jednym argumentem do konstruktora (liczbą n). W przypadku wrzucenia obiektu tej klasy na iterację do pętli for, powinna ona być w stanie wypisać liczby od 0 do n.